

[Rasmussen Flemløse.]

beskatningsregler. Jeg tør betro den højtærede Minister, at den Form for Erhvervsbeskatningsregler, der findes i det Lovforslag, der ligger paa Tingets Bord, vil det paagældende ærede Medlem ikke kunne tiltræde.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard): Jeg havde slet ikke tænkt mig, at det ærede 14de tingvalgte Medlem (Rasmussen Flemløse) vilde være saa uvenlig at sige her, at jeg var ringe før Valget. Det havde jeg slet ikke tænkt mig. Men naar det ærede Medlem nu antydede det, maa jeg sige, at det beroligede mig, at det ærede Medlem bagefter udtalte, at det var ikke en saglig Bemærkning, og derefter gik over til den saglige Del af sin Tale.

M. C. Jensen: Jeg vil gerne konstatere, at Ministeren ikke var i Stand til at give en bestemt Definition af Begrebet Havfiskeri.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 38 Stemmer mod 33.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilbagesendt til Folketinget.

Derefter foretoges:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ophævelse af Lov Nr. 70 af 27. Marts 1929 om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 724).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ordføreren (Ch. Petersen): Vi er nu naaet til det Tidspunkt, hvor den Lov om Erhvervs- og Arbejdsfrihed, som blev vedtaget i Rigsdagssamlingen 1929—30, forhaabentlig inden ret længe vil kunne ophæves ved det Lovforslag, der foreligger til Behandling. Jeg tror, jeg tør sige, at der sjældent i Rigsdagen er vedtaget en Lov, som i den Grad har vakt Uvilje ude i meget store Kredse af Befolkningen. Jeg tror ogsaa, jeg tør sige,

at det er sjældent, i alt Fald efter min Opfattelse og efter mit Partis Opfattelse, at en Lov har været saa lidt paakrævet, som Loven om Erhvervs- og Arbejdsfriheden har været.

Det er en Lov, som blev gennemført under Regeringen Madsen-Mygdal, og det blev dengang bebudet, at Love af den Art skulde vi have flere af. Da vi behandlede Sagen i 1929, udtalte jeg fra denne Talerstol, at jeg frygtede ikke, det vilde gaa saa galt, fordi det gamle Ord om, at strenge Herrer sjældent regerer saa længe, nok ogsaa vilde komme til at passe i dette Forhold. Det glæder mig at kunne konstatere, at denne Formodning er gaaet i Opfyldelse, saa vist som jeg tror paa, at vi nu staar over for, at det efter de mange Forsøg, der siden 1929 er gjort her i Rigsdagen paa at faa Erhvervs- og Arbejdsfrihedsloven ophævet, vil lykkes.

Jeg skal, idet jeg i øvrigt henviser til mine Udtalelser ved første Behandling, anbefale mine Meningsfæller at stemme for Lovforslaget.

Vi er jo ikke i Udvalget kommet til Enighed. Det er ikke for mig nogen Overraskelse, at det vilde gaa saadan, og jeg ventede, at baade Venstre og de Konservative vilde stille sig paa det Stade i Udvalget, som det har vist sig de indtog, nemlig at ville opretholde Loven. Venstre har jo sine Grunde derfor. Der er visse, meget store Kredse af dette Partis Vælgerbefolkning, som kræver en Lovgivning af denne Art, og Det konservative Folkeparti har hele Tiden været i Hælene paa Venstre med Hensyn til denne Lov; det vil det ogsaa være i Dag, derom tvivler jeg ikke. Men jeg anbefaler, som sagt, mine Meningsfæller at stemme for Lovforslaget.

Stensballe: I en af sine Replikker i Folketinget udtalte den højtærede Minister, at han vilde slutte med at sige, at det i store Kredse af Befolkningen vilde blive følt som en Lettelse og som en Retfærdighedshandling, at Erhvervsfrihedsloven, denne for Retsbevidstheden i vort Land farlige Lov, snarest ophørte at eksistere. De tilsvarende Toner lød jo nu fra denne Talerstol fra Ordføreren for Udvalget og det socialdemokratiske Parti. Den højtærede Minister udtalte ikke noget om, hvilke disse store Kredse af Befolkningen er, men det er jo ganske tydeligt fremgaaet af alle Forhandlingerne i begge Rigsdagens Ting, at det er de Kredse, der ledes fra Fagforeningskontorerne.

Jeg vil deroverfor gentage, hvad jeg